

duh oživlja, a ne jezik, ki je le lupina jedru. Spomnite se vendar, kdo je Nemca učil? Ali ni še gospodoval latinski jezik povsod v onem času (15. stoletji), ko so se na vseučilišču pražkem vse vednosti razlagale v českem jeziku? Jaz sem trdne te misli, da tudi z mnogimi narečji slovanskimi dosežemo svoj cilj, kajti ne morem si misliti, da Gospod, kteri kraljuje nad 80 do 90 milijoni Slovanov, je narod ta vstvaril zato, da v nemarnosti konec vzame. Ker je vstvarjen ta veliki narod, pride že tudikdo, če bo treba, da mu vstvari vzemni jezik, in ta bode pozneje gospodoval tako, kakor zdaj zapoveduje nemški. To zaupanje na tem mestu javno izrekujem. (Pravo v desnem središču.) Toliko za odgovor dr. Stammovi pridigi o slovanskem jeziku!" — Gotovo je, da take besede, na takem mestu v oči rečene ministrom, več zaležejo kakor celi kupi uvodnih člankov v časnikih, katerih nihče onih ne bere, do katerih so adresovane.

— Dolgo časa se suče spet beseda po časnikih, kdo bode ministerstva predsednik, ki ga več ni od onega časa, ko je odstopil knez Karlos Auersperg. Posebno veliko se je govorilo o grofu Antonu Auerspergu, al ta zdaj v „Tagesp.“ oklicuje, da se ž njim ni pogajalo o tem. „Zukunft“ in drugi časniki dunajski pravijo, da je bilo v ministerstvu vseskozi pomembovanje, kdo naj bode ministerstva predsednik. Nekteri ministri so rekli: dr. Giskra naj bode, a zoperstavila sta se dva, rekši, da stopita brž iz ministerstva, ako bode on predsednik; to isto se je zavnilo o dr. Herbstu, pa nasprotujeta mu dva druga ministra. Dobrovoljni dr. Brestel pa je neki rekel, da njemu je vse eno, kdor koli bode predsednik, le da on ne bo. Ali je vse to le pravlica ali pa je resnica, to je gotovo, da ni več vse tako gladko v ministerstvu kakor je izprva bilo. Grof Taaffe neki noče več biti ministerskega predsednika namestnik.

— Z lastnoročnim pismom od 24. marca je odvezalo Nj. Veličanstvo nadvojvoda Albrechta dosedanje službe „poveljnika armade“ in imenovalo ga „splošnega nadzornika armade“. To pomeni, da so zdaj vse bistvene vojaške zadeve v rokah vojnega ministerstva; nadvojvoda Albrecht bo imel opraviti zdaj samo s tem, kar se tiče taktike, to je, ročnosti, gibčnosti, sploh dovršenosti v manovrovjanju.

— 26. marca je prišel na Dunaj ruski carevič Vladimir; cesar ga je šel obiskat. Iz Beča je šel v Italijo in bil 30. dne u. m. že v Florenciji.

— Govori se, da pojde Njih Veličanstvo cesar namesti lanske jeseni letos v Galicijo. Sicer pa bo to potovanje brž ko ne odvisno od tega, kako se znana galiska resolucija v državnem zboru reši.

Iz Goriškega. Za tabor v Biljani odločena je nedelja 18. aprila ob 2. popoldne. Kraj: pod Drnovkom v Biljanski županiji, dobro uro od italijanske meje, na senožeti, ktero so v ta namen radovoljno in brezplačno prepustili gg. Blaž, Janez in Jožef Sfiligoj-i iz Drnovka. Točke programa so: 1) naj se napravi za Brda posebna okrajna sodnija, in naj se pridružijo županije Biljana, Medana in Dolenja polit. okraju goriškemu; 2) vse slovenske pokrajine naj se zedinijo v eno kronovino „Slovenijo“ z enim samim deželnim zborom; 3) v vseh javnih uradnjah na Slovenskem se ima uradovati v slovenskem jeziku; 4) v vseh javnih šolah na Slovenskem naj se podučuje v slovenskem jeziku in naj se napravi v Ljubljani visoka pravna šola; 5) tabor priporoča vladi, naj bi potrdila železnico čez Predel po Sočki dolini. — Goriška „Brda“ (po nemški „Eggen“, po ital. „il Coglio“, po furlanski „il Quêi“) — piše

„Domovina“ — so rajska deželica med Sočo, goriško-videmsko železnico in Idrijo (Judri), to je, mejno rečino proti Italiji (oziroma proti Beneciji). Človek si ne more misliti lepših vinskih goric, kakor so naša Brda, ktera se razprostirajo tudi čez Idrijo tje proti Cividalu na Beneško. Na desni strani železnice je razun Karnina (Cormons) le še par laških vasí, zatoraj smemo imeti železnico ob podnožji Brd za mejo med slovenskimi „Brici“ (tako jim demo mi namesti „Brdci“) in „Lahi“ ali avstrijsko Furlanijo. Proti severju pa se konča imé in podoba „Brd“ tam, kjer se začnejo „Gore“, namreč proti jugo-zahodu od Kanala (na Soči).

— Tudi na Goriškem se bojo iz državnega zaklada v znesku 1000 gold. dane premije govedom za pleme delile in sicer 15. aprila v Tominu, 29. aprila v Gorici, 3. maja v Sežani in 11. maja v Gradišči.

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

Za 1868. in 1869. leto.		
Gospod Čeh br. Viktorin, bogoslovec v Gorici	4	gold.
” Jereb br. Romuald, bogoslovec v Gorici	4	”
” Šusteršič br. Bogdan, bogoslovec v Gorici	4	”
” Kolenko Jožef, župnik v Graden-u	4	”

Za 1869. leto.

” Ahčin Anton, c. k. polic. svetovalec v Ljubljani	2	”
” Božič Valentin, župnik v Pokerčah	2	”
” Vojska Lavoslav, župnik v Bisagu	2	”
” * Mlakar Anton, vikarij v Zagurji	10	”
” Frelih Anton, farman v Premu	2	”
” Poš Martin, kaplan v Šent Janžu	2	”

Stari udje so plačali:

a) ustanovniki:

Za 2. leto: gg. Zarnik Anton, Komar Vekoslav, Hren France, Bučar Franjo.
Za 3. leto: Dolinar France, Zarnik Anton, Kreč Matej (2. pol. za 3. leto), Stanjko Anton, Bučar Franjo.
Za 4. leto: Mali Ognjeslav, Oblak Janez, Stanjko Anton, Bučar Franjo.
Doplačali so: Lesjak Jožef, Cigale Matej, Hajšek Anton, Bolé Davorin, Slomšek Janez, dr. Čebašek Andrej, čitalnica ljublj., Sušnik Gaspar, Urbanček Janez, Arce Rajko.
(Dalje prihodnjič.)

Popravek tiskarne pomote. V dopisu „iz Idrije“ v poslednjem listu namesti 20 gold. beri 25 gold.

Listnica vredništva. Gosp. Fr. P. tukaj: Nam poslano „Razjasnilo“ in zahtevanje, da se pošljejo pesmi nazaj, doseže po najkrajši poti svoj namen, ako kar naravnost pišete vredništvo „Slov. Glasnika“. — Gosp. M. J.-len v Košani: Če bi Vaš dopis vzeli, pride spet drug iz „Vr. dol.“ in tako ni konca ne kraja za stvar, ktera bo — kakor sami pravite — za Koš. pri starem ostala. Naj je tedaj pravde konec!

Žitna cena

v Kranji 5. aprila 1869.

Vagán pšenice 4 fl. 70. — rži 3 fl. 10. — ječmena — fl. — ovsa 2 fl. 50. — soršice 3 fl. — ajde 2 fl. 30. — prosa 2 fl. 40. — krompirja 1 fl. 40. — fižola 3 fl. 84.

Žitna cena

v Ljubljani 3. aprila 1869.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 40 — banaške 4 fl. 90. — turšice 2 fl. 90. — soršice 3 fl. 43. — rži 2 fl. 80. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 0. — ajde 2 fl. 40. — ovsa 1 fl. 90 — Krompir 1 fl. 50.

Kursi na Dunaji 6. aprila.

5% metaliki 62 fl. 50 kr. · Ažijo srebra 123 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 50 kr. · Cekini 5 fl. 93 kr.